

Chemați la Moștenire

Textul biblic: Matei 1:1-6,16-17; Evrei 1:1-5

Versetul de aur

la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut și veacurile. Evrei 1:2

Introducere

Atât Matei, cât și scriitorul cărții Evrei s-au preocupat de cartea neamului lui Isus. În această privință, atenția cea mai mare s-a pus pe ceea ce a făcut Dumnezeu în acest scop într-o familie deosebită pentru a-și atinge scopul. De asemenea, superioritatea divină a lui Isus față de orice ființă creată a fost de maximă importanță. Acești doi scriitori ne amintesc că începuturile lui Isus sunt atât umile, cât și de neimaginat de glorioase. După exilul din Babilon din 586 BC., Iudeea nu a fost cruțată de puterile străine care au invadat-o. După Babilon au venit Persanii, apoi Grecii, și în cele din urmă Romanii. În jurul anului 38 BC, Roma l-a declarat pe Irod ca rege al Iudeii. Irod a impus evreilor cultura greacă și romană, chiar ridicând un templu zeiței Roma din Cezarea Maritima. Evreii îl disprețuiau pe Irod nu numai pentru aceste fapte, ci și pentru că nu era evreu prin moștenire și, prin urmare, nu era un rege de drept. Matei a scris în acest context, ceea ce face ca genealogia să fie mai mult decât o listă de nume. Are legătură cu o perioadă în care linia genealogică a lui David deținea tronul, spunând ceva important despre dreptul de întâi născut al lui Isus.

Cartea Evrei este puțin mai neobișnuită. Se încheie cu salutări ca o epistolă (Evrei 13: 20-25), dar începutul este diferit de cel al unei scrisori normale. Cititorii săi inițiali au fost probabil creștini de origine evreiască care au fost supuși unor persecuții, ceea ce i-a ispășit să renunțe la creștinism, și să se întorcă la vechea lor religie, la căile vechi care au fost înlocuite (10: 32-39; etc.). Aproape că auzim întrebările cititorilor originali care îl determină pe autorul nostru să scrie Capitolul I: „(Isus) ajungând cu atât mai presus de îngerii, cu cât a moștenit un Nume mult mai minunat decât al lor”. Autorul cărții Evrei are răspunsuri clare.

Contextul lecției

I. Neam de Regi (Matei 1:1-6)

A. De la Avraam la Iese (v 1-5)

Numele Isus, David și Avraam reprezintă punctele de pornire din istoria Israelului. Numai dacă privim legăturile lor asociate cu David și Avraam, o persoană poate înțelege în mod corespunzător importanța lui Isus ca împlinire a acestor promisiuni. Legătura lui Isus cu David prefigurează restul Evangheliei lui Matei, unde aflăm că Isus a îndeplinit promisiunile lui David (ex: Matei 2: 20–21; 21: 5). După moartea lui Avraam, promisiunea legământului a trecut lui Isaac. Se spune puțin despre Isaac, dar felul lui și al Rebecăi de favoritism (Geneza 25:28) au ruinat copiii (27: 19–41).

B. De la Iese la Solomon (v 6)

Acest verset marchează tranziția de la perioada judecătorilor și monarhie (1050-930 BC). Dumnezeu și-a păstrat promisiunea Sa, chiar și după ce David a păcătuț împotriva lui Urie (2 Samuel 11) și Bat-Șeba. Cel de-al doilea fiu al ei a fost Solomon, care a moștenit tronul.

II. Legături Regale (v16-17)

A. De la Iacov la Isus (v16)

Spița regală continuă cu prezentarea faptului că din Iacov s-a născut Iosif, soțul Mariei, care ulterior a fost mama lui Isus

B. Genațiunile (v 17)

Acest verset arată felul în care Matei prezintă genealogia lui Isus, în trei secțiuni a câte patru sprezece nume fiecare.

III. Fiul este Rege (Evrei 1:1-5)

A. Mai mare ca profeții (v 1-2)

În vechime Dumnezeu a vorbit prin proroci. Având în vedere că Vechiul Testament este revelația lui Dumnezeu prin mulți scriitori de-a lungul multor secole, înțelegem ceea ce vrea să spună autorul prin acea frază în multe rânduri și în multe chipuri (Evrei 1:1). Apoi a "vorbit prin Fiul care a fost pus moștenitor al tuturor lucrurilor". Acum atenția va trece dela profeti la Fiu. Expresia "la sfârșitul acestor zile" se referă la timpul care a început cu prima venire a lui Hristos și continuă până în zilele noastre (1 Ioan 2:18). Isus, moștenitorul tuturor lucrurilor, are autoritatea și stăpânirea Divină, cu mult mai mult decât orice ființă creată, deoarece "toate lucrurile" înseamnă tot ceea ce există. El este cel care îndeplinește promisiunile legământului din Vechiului Testament (Evrei 1: 5). Aceasta include cu siguranță promisiunea lui Dumnezeu către Avraam de a binecuvânta toate națiunile (Geneza 12: 3).

B. Isus șade la dreapta mării în ceruri (v 3)

Tatăl are gloria Lui, desigur. În același timp, Fiul are și El strălucirea Lui. Fiul nu este o lumină reflectată, așa cum vedem venind de la lună, ci are el însuși lumină, așa ca a soarelui. Mai mult decât atât, Fiul are asemănarea lui Dumnezeu (Geneza 1: 26-27). Acești doi termeni clarifică faptul că Fiul, deși distinct ca persoană de Tatăl, are aceeași natură divină ca Tatăl. Relația dintre Tatăl și Fiul este rezumată cel mai bine de Isus: „Cine M-a văzut pe mine a văzut pe Tatăl” (Ioan 14: 9). Fiul a adus iertarea de păcate când a murit pe cruce. Capacitatea lui Isus de a ierta păcatele întărește Divinitatea Sa, întrucât numai Dumnezeu poate ierta păcatele (Marcu 2: 7). A fi așezat la dreapta Tatălui este o poziție de onoare (1 Regi 2:19; Luca 20:42) dată Fiului pentru lucrarea pe care a terminat-o pe pământ. Moartea lui Isus pentru păcatele noastre este o temă repetată în această epistolă (Evrei 8: 1; 10:12; 12: 2).

C. Isus mai presus de îngeri (v 4-5)

Evreii din primul secol AD. au avut o fascinație omniprezentă cu îngerii. Vedem dovezi în acest sens în unele dintre scrierile non-biblice care au apărut pe vremea dintre Vechiul și Noul Testament (scrierile intertestamentale). În toate locurile menționate până acum, Fiul este superior îngerilor. În timp ce un înger este un mesager creat, Fiul este Creatorul divin, necreat. Diferența este infinită. Expresia "Tu ești Fiul Meu; astăzi Te-am născut"? este din Ps 2: 7. Este folosit aici pentru a face distincția: niciun înger nu se numește Fiul meu. Acesta este un titlu rezervat Fiului lui Dumnezeu unic, așa cum este descris în Evrei 1: 1-4. Deși promisiunile făcute de Domnul în Psalmul 2: 8-9 se aplică în parte lui David, ele se pot aplica pe deplin numai lui Isus. Acest citat este din 2 Samuel 7:14. Provine din pasajul care a stabilit legământul davidic. David a dorit să construiască un templu pentru Domnul. Prin profetul Nathan, Domnul a explicat că nu avea nevoie de o casă specială. În schimb, Domnul avea să întemeieze o casă pentru David. În 2 Samuel 7: 12-16, Domnul a spus că va ridica „urmașii” lui David și îi va întări împărăția. Acea sămânță îi va construi casa; în cele din urmă, sămânța este Fiul Domnului. Casa lui, spre deosebire de templul lui Solomon, rezistă veșnic. Solomon a guvernat o națiune într-o epocă de aur, dar acea împărăție nu a dăinuit. Dimpotrivă, Împărăția Fiului nu se va sfârși niciodată (Isaia 9: 7; Luca 1:33).

Concluzii

Matei le-a spus cititorilor săi despre moștenirea umană a lui Isus: Isus este regele promis care va binecuvânta toate națiunile. Tema principală este credințioșia lui Dumnezeu, care îl situează pe Isus ca ultimul pas în împlinirea de către Dumnezeu a vechilor și noilor promisiuni ale legământului. Tema promisiunilor legământului ne pregătește pentru mesaj și misiune. În comparație, autorul cărții Evrei s-a concentrat pe moștenirea divină a lui Isus. Când Isus și-a încheiat lucrarea pământească, el a fost onorat de Tatăl, indicând în continuare importanța acceptării mesajului său. Prin aceste texte, Duhul Sfânt ne îndrumă să fim atenți la mesajul lui Isus. El este Fiul lui Dumnezeu, mai mare decât orice înger sau profet. Dar el este și Dumnezeu însuși.

Ce trebuie să memorăm: Viitorul nostru este în Isus hristos, Fiul lui Dumnezeu.